

ρας. Ἡ ἀξία τῆς περιουσίας του εἶναι περί τὰς 25 χιλ. δολλάρια, περιλαμβανομένης καὶ τῆς οἰκίας του ἧτις εἶναι ὑποθηκευμένη.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Πολλὰ ζῶα ἐπηρεάζονται ὑπὸ τινων χρωμάτων πλειότερον ἢ παρ' ἄλλων. Ὁ χαμαιλέον λίαν ἐπηρεάζεται ἐκ τοῦ μέλανος χρώματος, προσπαθεῖ δὲ πᾶσι δυναμίει νὰ ἀποφεύγῃ τὴν προσέγγισιν αὐτοῦ. Ὅταν μέλας πῖλος ἐτίθετο κατὰ τὴν δίοδον αὐτοῦ ἀμέσως τὸ ζῶον ἀπεσύρετο καὶ καθίστατο μέλαν. Εἶναι προφανές ὅτι ὡς ἐκ τῆς φροντίδος ἦν λαμβάνει νὰ ἀποφεύγῃ τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα τὰ ὅποια προξενούσι τὴν μεταβολὴν ταύτην ἢ προσπάθεια αὕτη παράγει πόνον εἰς αὐτόν· τὸ χρῶμα φαίνεται ὅτι ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτοῦ ὡς δηλητήριον. Ἐκ τινος ἀντιπαθείας τοιαύτης φύσεως ὁ βούβαλος καὶ ὁ βοῦς γίνονται μανιώδεις ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν αἴσθησιν τοῦ τυφλοῦ ἀνθρώπου, ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτῶν ὡς ὁ ἦχος σάλπιγγος· καὶ ἡ ἔχιδνα πολὺ ἐρεθίζεται νὰ δῆξῃ ὅταν ὁ ἔχιδνοθήρας παρουσιάσῃ εἰς αὐτὴν ἐρυθρὸν βᾶκος. Καὶ ἄλλα ζῶα εἰσὶν ἐφ' ὧν χρώματά τινα ἔχουσι τὸ ἀποτέλεσμα γοητείας. Οἱ φοροῦντες μέλανας πῖλους τὸ θέρος ἐνοχλοῦνται ὑπὸ τῶν μυῶν ἀπειράκις πλειότερον ἐκεῖνων οἵτινες φοροῦσι λευκοὺς. Τὰ γεγονότα ταῦτα εἰσὶ λίαν περίεργα, καὶ χρῆζουσιν ἐρεύνης. Ὀλίγα ἕως τώρα γινώσκουμεν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν τὰ ζῶα ἐπηρεάζονται ἐκ τῶν χρωμάτων, καὶ τὰ ὀλίγα ταῦτα εἶναι γνωστὰ ἐκ τῆς ἀπλῆς παρατηρήσεως ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ. Ὅταν πλείονες παρατηρήσεις τοῦ εἶδους τούτου γίνωνται καὶ συστηματοποιοῦνται δύνανται νὰ φέρωσιν εἰς συνείας πρακτικῆς ὠφελείας.

ΤΟ ΚΑΚΑΟΝ

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ εἰσαγωγή καὶ κατανάλωσις τοῦ κακάου αὐξήσῃ μεγάλως, ἔνεκα τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὡς θρεπτικοῦ ποτοῦ καταστάσεως γενικῶς γνωστῆς καὶ ἐκτιμηθείσης, νῦν δὲ ὑπὲρ τὰς 40,000,000 λίτραι ἔτησίως εἰσάγονται εἰς τὴν Μεγ. Βρετανίαν μόνον πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Πρὸ ἐξήκοντα ἐτῶν οὐδὲ τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐφέρετο εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ κακαοδένδρου πρέπει πολὺ νὰ ἐξετάθῃ ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἢ τοσοῦτον ταχεῖα αὐξήσῃ τῆς καταναλώσεως αὐτοῦ. Τὸ δένδρον τοῦτο, τὸ θεόβρωμα κακάον τῶν βοτανικῶν, ἦτο κατ' ἀρχὰς ἰθαγενὲς τοῦ Μεξικίου, ἐνθα ἔτι καὶ νῦν εὐρηται ἐν ἀγρίῳ καταστάσει, ἀλλὰ νῦν κυρίως καλλιεργεῖται ἐν ταῖς νήσοις τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν καὶ τοῖς βορείοις μέρεσι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Εἶναι ἀειθαλὲς δένδρον, αὐξάνον εἰς ὕψος ποικίλλον ἀπὸ 15 ἕως 20 ἢ 30 ποδῶν· τὰ φύλλα του εἰσὶν ὠοειδῆ ἢ ἀκοντεῖδῆ, ἐπὶ βραχυτάτων καυλῶν· τὰ ἄνθη δὲ ἀσήμαντα· ἀλλὰ οἱ καρποὶ εἰσὶ τὸ σημαντικώ-

τερον μέρος τοῦ δένδρου, κατὰ τε τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν χρησιμότητα. Ὅταν ὠριμάσωσιν ἔχουσι ὠοειδὲς σχῆμα, περί τοὺς 2½ δακτύλους μῆκος καὶ 3 δακτύλους διάμετρον, καὶ ὁμοιάζουσι πρὸς βραχὺ χονδρὸν καὶ ὠριμον ἀγγούριον. Ἐκαστος καρπὸς περιέχει 40 ἕως 50 σπόρους, λίαν στενῶς τεθειμένους ἐντὸς ὀλίγης σαρκώδους οὐσίας· οἱ σπόροι οὗτοι ἀφοῦ ὑποστῶσι διαφόρους προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας, ἀποτελοῦσι τὸ κακάον τὸ ἐν χρήσει εἰς τὸ ἐμπόριον.

ΩΡΑΙΟΝ ΕΘΙΜΟΝ

Κυρίως τις οὕτω διηγείται συγκινητικὸν τι συμβάν τὸ ὅποιον εἶδεν ἡμέραν τινα ὅταν ἦτον ἐν Γαλλίᾳ. — Εἶχομεν ἤδη ἐξέλθει τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου καὶ συνεζητοῦμεν ἐὰν θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Παρισίους ὅπως προγευματίσωμεν ἐκεῖ ἢ ἱκανοποιήσωμεν τὴν ὅπως οὐδὲν ἤμῶν ὄρεξιν εἰς τι τῶν μᾶλλον ἐγκαταλειμμένων καὶ ρυπαρῶν χωρίων τῆς Γαλλίας, ὅτε εἶδομεν πλησιάζουσαν συνοδείαν ἀκολουθοῦσαν νεωστὶ νυμφευθὲν ζεῦγος, ὅπερ ἦτο ἐνδεδυμένον διὰ τῶν καλλιτέρων καὶ γραφικωτέρων ἐνδυμάτων. Τὸ πρῶτον ζεῦγος συνέκειτο ἐκ μᾶλλον ὠραίας, μελανοφάλλου κόρης ἐν νυμφικῇ ἐσθῆτι καὶ νεαροῦ ἀνδρὸς μετὰ μεγάλου ἐρυθροῦ βόδου ἐμπεπηγμένου ἐν τῷ περιστηθίῳ του. Περιέργοι νὰ ἴδωμεν ποῦ ἡ συνοδεία ἐπορεύετο, ἐλησιμονήσαμεν τὴν πειναν ἡμῶν, καὶ βραδέως ἀκολουθοῦντες μεγάλως ἐξεπλάγημεν ἰδόντες αὐτοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ χωρίου — ὠραῖον μικρὸν κῆπον, ἐνθα τὸ λευκὸν μάρμαρον ἔστιλθεν ἐν μέσῳ διασώδους σκιάδος ἐξ ἀειθαλῶν φυτῶν. Προχωρήσαντες εἰς ἀπόκεντρόν τινα γωνίαν, περιεκύκλωσαν τάφον, ἐφ' οὗ ἡ νεαρὰ νύμφη γονυπετήσασα, κατέθηκε τὸν νυμφικὸν στέφανον καὶ τὴν ἀνθοδέσμη. Δὲν ἦτο παράδοξον ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἐπληρώθησαν δακρύων ὅταν εἶδωμεν αὐτὴν δακρυρρέουσαν, καὶ ὅτι ἀπεχωρήσαμεν εἰς τὴν σκιάν ἄλλων τάφων, ἀισχυθέντες διὰ τὴν περιέργειαν ἧτις ἤγαγεν ἡμᾶς ἐκεῖ. Ἀκολουθῶς ἐμάθωμεν ὅτι ἡ μήτηρ τῆς νύμφης ἔκειτο ἐν τῷ τάφῳ τὸν ὅποιον μετὰ τήσεως συγκινήσεως ἐπεσκεφθήσαν. Τὸ ὠραῖον τοῦτο ἔθιμον ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΕΘΙΜΟΝ ΕΝ ΟΔΔΑΝΑΙΑ

Ἐν Ὀλλανδίᾳ ἔχουσι περιεργὸν ἔθιμον καλούμενον *Κλάππουτζε*. Ὅποταν βρέφος τι γεννηθῇ ἐν παισίον ὠοειδὸς σχήματος κεκαλυμμένου διὰ μεταξίνου ὑφάσματος ὑπερύθρου, τίθεται ἐκτὸς τῆς θύρας τῆς εἰσόδου, ἐνθα τὸ πλῆκτρον ἦτα πρότερον τεθειμένον. Ἐὰν τὸ βρέφος ἦναι θῆλυ, μικρὸν τμήμα τοῦ ἄνω μέρους καλύπτεται μὲ λευκὸν μεταξωτόν. Ἐφ' ὅλου δὲ τοῦ παισίου ἀπλοῦται τρίχαπτον, ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου ποικίλλει κατὰ τὴν περιουσίαν τῶν ἐνοίκων.

Πολλὰ καὶ διάφοροι ἐξηγήσεις δίδονται ἐπὶ τοῦ ἐθίμου τούτου, καὶ τοῦ λόγου ἐξ οὗ προήλθεν· ἀλλὰ ἡ πιθανώτερα εἶναι ὅτι εἰσῆχθη πρὸς πληροφορίαν τῆς γεννήσεως τοῦ βρέφους, καὶ πρὸς εἰδοποίησιν τῶν εἰσελευσομένων εἰς τὴν οἰκίαν νὰ μὴ κρούσῃ πολὺ δυνατὰ τὴν θύραν.

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ Ο ΟΛΛΑΝΔΟΣ

Ἡ οἰκία ἡ μᾶλλον ἡ καλύβη ἐν ἣ Πέτρος ὁ μέγας κατέκει διαρκούσης τῆς θεμελιώσεως τῆς Πετροπούλεως, θεωρεῖται σχεδὸν ὡς ἱερὰ ὑπὸ τῶν Ῥώσων, καὶ ἐκαλύφθη διὰ πληθοκτίστου οἰκοδομῆς μετὰ θόλων ὅπως προστατευθῆ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ χρόνου. Ἐν τῇ καλύβῃ ταύτῃ, ἣτις συνίσταται ἐκ μόνων τριῶν δωματίων, Πέτρος ὁ Μέγας ἐδέξατο Ὀλλανδὸν τινα πλοίαρχον, ὅστις, ἀκούσας ὅτι ἡ Πετρούπολις ἐκτίζετο, καὶ ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε μεγάλην ἀγάπην διὰ τὰ πλοῖα καὶ τὸ ἐμπόριον, ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του, καὶ ἐπομένως ἔφθασε μὲ τὸ πρῶτον ἐμπορικὸν πλοῖον τὸ ὁποῖον ποτὲ ἀνέπλευσε τὸν Νέβαν. Ὁ Ὀλλανδὸς ἦτο κομιστὴς ἐπιστολῆς συστατικῆς εἰς τὸν λιμενάρχην, ἐκ τινος φίλου του ἐν Ὀλλανδίᾳ, ἐν ἣ παρεκαλεῖτο νὰ λάβῃ τὴν φροντίδα ὅπως εὐρὴ φροτίον ὁ παρ' αὐτοῦ συσταίνόμενος. Ὁ Πέτρος εἰργάζετο ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης ἐν τῇ Ναυαρχείῳ ὅταν τὸ πλοῖον διήρχετο καὶ ἐχαίρετις διὰ δύο ἢ τριῶν βολῶν κανονίου.

Ὁ αὐτοκράτωρ κατεθέληθη, καὶ πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ὀλλανδοῦ ἀπεφάσισε νὰ ἀστείουθῆ μὲ αὐτόν. Διέταξεν ὅθεν τὸν λιμενάρχην νὰ ἴδῃ τὸν πλοίαρχον ἅμα ὡς ἔφθασε, καὶ νὰ τὸν διευθύνῃ εἰς τὸν αὐτοκράτορα ὡς ἔμπορον μάλιστα πρὸ μικροῦ ἐκεῖ ἐγκατασταθέντα. Ὁ Πέτρος ἐπῆγεν εἰς τὴν καλύβην μετὰ τῆς αὐτοκρατείας, ἣτις ὅπως δώσῃ ἔτι μείζονα ἀστείότητα εἰς τὸ παιγνίδιον, ἐνεδύθη ἀπλῆν ἐσθῆτα, οἷα ἤρμοζεν εἰς τὴν σύζυγον ἐμποροῦ. Ὁ Ὀλλανδὸς εἰσῆχθη εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις τὸν ἐδέχθη μετὰ μεγάλης εὐμενείας, καὶ ἐκάθισαν τρώγοντες ὁμοῦ ἄρτον καὶ τυρόν. Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Ὀλλανδοῦ συγχρόνως ἀνῆρθενα τὸ δωματίον, καὶ ἤρξατο σκεπτόμενος ὅτι οὐδεὶς ζῶν ἐν τῷσφ εὐτελεῖ μέρει ἠδύνατο νὰ ἦ εἰς αὐτὸν χρήσιμος. Ἡ αὐτοκράτειρα μετ' οὐ πολὺ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωματίον, ὅταν ὁ πλοίαρχος ἀπήυθνε πρὸς αὐτὴν τὸν λόγον εἰπὼν ὅτι τῇ εἶχε κομίσει ἕνα τυρόν δι' ὃν αὐτὴ τὸν νύχταριστήν, προσποιηθεῖσα, μὲ ἀλλόκοτον τρόπον. Εὐχαριστηθεὶς πολὺ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς, ἔλαβεν ἐκ τοῦ θυλακίου του τεμάχιον λινοῦ ὑφάσματος, καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τὸ δεχθῆ.

«ὦ! Κάτε!, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, θὰ ἦσαι τώρα ὠραία καὶ ὑπερήφανος ὡς αὐτοκράτειρα! Ἴδου εἶσαι εὐτυχὴς γυνὴ· οὐδέποτε ἔσχες τοσαύτην εὐδαιμονίαν οἷαν τώρα θὰ ἔχῃς.»

Εἶτα ὁ ξένος ἐνθαρρυνθεὶς ἐτόλμησε νὰ ζητήσῃ καὶ ἐν φίλημα παρὰ τῆς αὐτοκρατείας, τὸ ὁποῖον τῷ ἐδόθη. Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ πρίγγηψ Μεντζικῶφ ὁ εὐνοούμενος ὑπουργὸς Πέτρου τοῦ Μεγάλου, εἰσῆλθε κεκοσμημένος δι' ὄλων τῶν παρασήμων καὶ ἔστη ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος ἀσκεπῆς. Ὁ πλοίαρχος ἤρξατο νὰ ἀπορῆ καὶ ὁ Πέτρος ἰδὼν τοῦτο, ἔκαμε νεύμα εἰς τὸν πρίγγηπα ἐξ οὗ ἠνόησεν ἐκεῖνος ὅτι ἐπεθύμει ν' ἀποσυρθῆ.

Ὁ ἐκπλαγεὶς Ὀλλανδὸς εἶπε — «Φαίνεται ὅτι ἔχεις μεγάλας γνωριμίας ἐδῶ.»

«Ναί, εἶπεν ὁ Πέτρος, οὕτω καὶ σὺ δύνασαι νὰ ἔχῃς ἐὰν μείνης ἐνταῦθα μόνον ἐπὶ δέκα ἡμέρας. Ὑπάρχουσι πολὺ τοιοῦτοι ἐνδεεῖς εὐγενεῖς ἐνταῦθα, ὡς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον εἶδες, οἵτινες πάντοτε ἔχουσι χρεῖα καὶ χαίρουσι πολὺ ὅταν εὐρωσι νὰ δανεισθῶσι παρά τινος, οὕτω δὲ εὐρον ἐμέ· ἀλλὰ σοὶ λέγω ὅτι πρέπει νὰ φυλάττεσαι ἀπὸ αὐτούς· ἀντίστηθι εἰς τὰς ἐνοχλήσεις των, ὅσον καὶ ἂν ἦναι αὐταὶ κολακευτικαὶ καὶ μὴ θαμβωθῆς ὑπὸ τῶν ἀστέρων καὶ περικνημίδων αὐτῶν καὶ ὁμοίων ἄλλων κοσμημάτων.»

Ἡ ἐξηγητικὴ αὕτη συμβουλή καθυσόχασεν ἔτι μᾶλλον τὸν ξένον. Εἶτα δὲ διεπραγματεύθη μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἐμποροῦ περὶ φορτίου· ἅμα ὡς εἶχε κλείσει τὴν συμφωνίαν, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς, ἣτις εἶχεν ἀλλάξει, εἰσῆλθεν ὅπως λάβῃ διαταγὰς, καὶ πρὶν ἢ ὁ Πέτρος δυνῆθῃ νὰ τὸν σταματήσῃ, ἀπυθύνθη πρὸς αὐτὸν μὲ τὸν τίτλον αὐτοκρατορικῆς μεγαλειότης. Ὁ Ὀλλανδὸς ἀνηγήθη ἀπὸ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ, ἔπεσεν ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατείας καὶ ἐπεκαλέσθη συγγνώμην διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἣν ἔλαβεν. Ὁ Πέτρος λίαν νύχταριστήθη ἐπὶ τῇ σκηνῇ ταύτῃ, καὶ ἀνεγείρας τὸν ἐντρομον ἱκέτην, τὸν ἔκαμε νὰ φιλήσῃ τὴν χεῖρα τῆς αὐτοκρατείας, τῇ ἐδώρησε 1500 ρούβλια, τῷ ἔδωκε φορτίον καὶ διέταξεν ἕνα εἰς τὸ πλοῖον αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ ξύλα αὐτοῦ ὑφίστανται, ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχεται ὅλους τοὺς βρωσικοὺς λιμένας χωρὶς νὰ πληρῶνῃ οὐδὲν τέλος. Τὸ προνόμιον τοῦτο ταχέως κατέστησε τὸν πλοίαρχον πλούσιον.

Ἡ γαλλικὴ λέξις *eliquelle* σημαίνει ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς σημασίᾳ, δελτίον ἢ χάρτην. Ἐν χρόνοις παρελθούσιν ὑπῆρχε συνήθεια ἐν Γαλλίᾳ, ἐν τελεταῖς ἢ πανηγύρεσι, νὰ διανέμονται μετὰξὺ τῶν ξένων δελτία ἢ μικρὰ τεμάχια χάρτου, περιέχοντα σημειώσιν τῆς πορείας τῆς τελετῆς, καὶ ὁδηγίας πρὸς ἃς ἔδει νὰ συμμορφωθῶσι οἱ προσκεκλημένοι. Οὕτω ἐὰν ἡ διεξαγωγή ἐγένετο καταλλῆλως, ἐλέγετο ὅτι ἐγένετο συμφώνως πρὸς τὸ δελτίον, ἢ τὴν *eliquelle*. Τοῦ χρόνου προτόντος ἡ λέξις ἔλαβε τὴν παρούσαν αὐτῆς γυνικὴν σημασίαν.